

88. F.I.C.C. Rally Chateaubriant 2019

Meno Bretonskému mestu dal hrad z 11. storočia, okolo ktorého vyrástlo mesto so zachovalým historickým jadrom. Okrem hradu, je mesto známe svojim dobytčím trhom a výstaviskom. A práve toto výstavisko si usporiadatelia zvolili na umiestnenie Rally. Priestor pre poriadateľov nebol jednoduchý, v podstate sa jednalo o akciu na lúke. Poriadatelia museli inštalovať rozvod vody,

vzdialené 200 metrov, odpadky musíš niešť ešte viac.. a to poplatok za akcie sa nedá ani porovnať. Treba povedať, že dobré body usporiadateľa zbierali hneď pri evidencii. Žiadne zásadné zmätky.

Začiatkom akcie je vždy slávnostný sprievod, pred ktorým dochádza vždy k pomiešaniu všetkých účastníkov, aby sa pozdravili, pofotili a následne sa

elektriky, doviesť sociálne vybavenie, veľa krát iba improvizovali. Jediné čo využili, bola hala výstaviska. Francúzsko bolo už niekoľkokrát hositeľom takéhoto stretnutia a preto nebolo prekvapením, že sa s úlohami vyrovnali. Určite k tomu dopomohol ústretový prístup účastníkov, ktorí pochopili, že v takýchto podmienkach sa aj oni musia prispôbiť a akú akciu si spravia, taká bude nielen pre nich, ale pre všetkých. Bohužiaľ sme sa hneď zhodli pri rozhovoroch, že náš poriadateľ aj lokálnej akcie by mal zásadný problém niekoho presvečiť, že musí stáť na šikmom kopci, pod predstanom mu prechádza štrková cesta, sociálky sú

zoradili do skoro pol hodiny trvajúceho sprievodu. Tentoraz sme išli stredom starého mesta, ale tých 5 km nikoho nezabilo.

Pri nás v sprievode sa zastavil aj prezident FICC Perejra. Po návrate bolo slávnostné otvorenie vo výstavnej hale.

Program nasledujúcich dní sa skladal z organizovaných výletov, kde síce vznikli problémy s presunom termínov a sprievodcovia iba minimálne vedeli po anglicky a už skoro vôbec po nemecky. Ale možno to nebolo na úplne všetkých výletoch. Vybral som si výlet na známy St Michael, až neskôr sme pochopili nejednoznačné náznaky vedúceho zájazdov, keď domácim, ešte v pred odchodom, názorne vysvetľoval, ako zvládnu vyzúvanie ponožiek. Bolo okolo toho veľa smiechu starších dám.. Po zhruba dvojhodinovej ceste autobusom sme vystúpili na parkovisku na brehu zátoky, kde sme šokujúco zistili, že to čo vidíme v diaľke bude asi cieľ nášho výletu. Po asi pol hodine čakania sa objavil sprievodca na ktorého sme čakali. Bolo nám čudné prečo sme tak ďaleko od hradu, veď naše vedomosti z internetu boli o niečom inom, ešte viac sme sa divili, keď sme zistili, že sprievodca má obuté vietnamky.. No a potom to prišlo, vysvitlo, že máme uhradený "adrenalinový" prechod 7 km širokej zátoky v čase odlivu. Na cestu sa musíme vyzuť. Čakal nás pochod po piesku, blate, cca 30 -50 cm hlbokých kalužiach, nebolo to nejaké závažné tempo a sprievodca vždy počkal, aby sme sa spojili.

Že to nie je pre nás pripravený žart sme poznali potom, čo sme videli niekoľko podobných skupín vyhádzajúcich z rôznych miest pobrežia tým istým smerom.

výletov /pre iné povinnosti, ale okrem rovnakých problémov s jazykovým vybavením vedúcich zájazdov, to boli pozitívne hodnotené výlety.

Každý večer bolo kultúrne vystúpenie z miestnych zdrojov. Neodmysliteľnou súčasťou boli

Zhruba v polovici pochodu sme boli svedkami záchranej akcie, keď starší účastník / my sme patrili medzi tých mladších/ vyhlásil, že už ďalej nevládze a už mu ani nevadilo, že má celé nohavice od blata, čomu sme sa ostatní snažili ako tak zabrániť. Pre dotyčného pána prišla záchrana na špeciálnom terénnom aute. Zase okrem informovanosti našej skupiny na začiatku bolo vidieť, že sa jedná o dokonale zorganizovaný biznis. Až do momentu, keď sme došli pod hrad a tam v domnení, že sa budeme mať kde umyť, nás čakala jedna točka s vodou, so zákazom umývania nôh. Po návšteve reštaurácie a obede, ktorý sme mali objednaný - ak to bola naozaj baranina, bola veľmi dobre spravená a baraninu som ja jedol prvý krát v živote. No a kombinácia s krevetami bola pre niektorých čarovným prekvapením. K tomu fľaša vína

národné uličky, kde sa každý deň stretali skoro všetci účastníci iba výnimočne boli predstavenia pre pozvaných hostí.

Zaujímavú možnosť stráviť voľný čas ponúkalo samotné mesto a jeho hrad, do ktorého je vstup zadarmo.

.... Následne sme boli odovzdaní do rúk sprievodkyne, tu už boli profíci, ktorí vedeli nemecky a anglicky, takže konečne sme si mohli prezrieť túto perlu na pobreží. Zaujímavý výklad skončil pohľadom na zátoku, ktorou sme pred chvíľou prešli a práve ju závratným tempom zalieval príliv. Teraz sme pochopili, prečo sprievodcovia vracali skupinky turistov bez sprievodcu...

To sme netušili, že dvojica z Maďarska sa tak zadíva na túto krásu, že ich budeme dve hodiny čakať v autobuse. Aspoň, že vodič autobusu vedel koľkých priviezol.. Dve hodiny zmätkov, ale potom sa našli a museli sme vynechať ochutnávku vín, aby stihli večeru tí, čo ju mali zaplatenú. Na ďalšie výlety som sa nedostal, / aj pre problémy s presunom termínov

Delegáti členských organizácií mali na 31. júla na programe generálne zhromaždenie, to sa konalo v budove divadla na námestí. Na úvod nás prezident FICC informoval o svetovom kongrese v Lisabone pri príležitosti 85. výročia založenia tejto organizácie, tiež o veľmi úspešnom 69. mládežníckom stretnutí v Heřmanovom Městci, ktoré poriadala Asociácia kempov ČR. Hlavným bodom programu bolo

schválenie rozpočtu za minulé obdobie a schválenie plánu na budúci rok. S malými problémami to bolo schválené. Nasledovala tá dramatickejšia zápleтка - voľba miesta svetového rally na rok 2022.

Takže krátke zhrnutie čo nás čaká v najbližších rokoch :
89. FICC Rally Fukušima Japonsko /28.9 - 6.10.2019/
90. FICC Rally Ostia, Rím, Taliansko /24.7- 2.9.2020/
91. FICC Rally Dublin, Írsko, /29.7 - 7.8. 2021/
92. FICC Rally Moskva, Rusko, 29.7. - 7.8.2022/
93. FICC Rally Šanghaj, Čína, september 2022

Na záver trochu štatistiky, na generálnom zhromaždení boli zastúpené tri členské organizácie z ČR a jedna zo Slovenska, okrem toho ďalších viac ako 40 z ostatných členských organizácií. Z ČR boli na relly 2 posádky - 4 osoby, za Slovensko 4 posádky - 8 účastníkov.

Celkom bolo 441 posádok z 26 krajín, okrem usporiadateľov. Predsa len niečo z ukončenia. Po výletoch bez Nemčiny som čakal hromobytie, ale Nemecký predseda túto akciu zhodnotil ako briliantovo zvládnutú. Asi si budeme musieť vstúpiť do svedomia a začať sa na ten svet okolo pozeráť úplne inak!

Toto je také malé obhliadnutie na stretnutie karavanistov vo Francúzsku. Stretli sme tam veľa známych, ktorých pravidelne stretáme na potulkách Európou, aj takých, na ktorých sme nemali práve najlepšie spomienky. Viac ako 90 ročný Rakúšan na skoro rovnako starom aute, lekár z Luxemburska , bol u nás posediť aj prezident FICC Pereira, na otázku kedy bude takáto akcia na Slovensku, sme mu však museli povedať, že dobre už bolo. Takú akciu ako v roku 1991 už nemáme kde zorganizovať a už ani asi nemá kto. Zhodli sme sa že rok 1991 bola pre nás obidvoch prvá návšteva na FICC, on tam začínal ako mládežník.

Veľmi zaujímavou bola cesta tam i späť. Nedala sa vynechať spomienka na 75. výročie oprácie Overload - bolo toho plné Francúzsko. Takže Normandia bola v pláne pri návrate. Ale to už sú trochu iné zážitky a spomienky. To čo bolo pre mňa prekvapujúce, bol poľnohospodársky ráz krajiny. Rozsiahle , niekoľko stohektárové lány obilia, kukurice, repy a žiadna repka.. Celé Francúzsko sme pochodili bez platenia za diaľnice. Samozrejme majú aj platené diaľnice.

Prístup Francúzov ku karavanistom charakterizuje označenie parkoviska pred zámkom v strede mesta v ktorom sa konalo toto stretnutie. Parkovanie osobných áut do 15 minút. Parkovanie karavanov max 24 hod. Dokonca napriek tomu, že na Normandskej pláži Omaha je kemping, státie karavanov bolo povolené pozdĺž celého nábrežia aj v blízkosti samotného pamätníka...Ak sa mi podarí rád by som sa sem ešte vrátil.

